

editorial

En aquest butlletí, a més d'un comentari jurisprudencial a càrrec de Carolina Gala sobre els **accidents de treball "in itinere"**, us oferim els aspectes més destacats, pel que fa a l'àmbit de personal, continguts en el **Projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2012**.

legislació

PROJECTE DE LLEI DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER A L'ANY 2012 ([accés a una selecció del Projecte](#))

El passat 7 d'abril es va publicar en el *Boletín Oficial de las Cortes Generales*, el Projecte de Llei de Pressupostos per a 2012. Us en destaquem els següents punts:

Despeses de personal (art. 22):

- **Les retribucions** del personal al servei del sector públic **no podran experimentar cap increment** respecte a les vigents a 31 de desembre de 2011, en termes d'homogeneïtat per als dos períodes de comparació, tant pel que fa a efectius de personal com a la seva antiguitat. La **massa salarial** del personal laboral tampoc podrà incrementar-se.
- **Durant 2012 les administracions**, entitats i societats esmentades a l'apartat primer de l'art. 22 **no podran realitzar aportacions a plans de pensions de la modalitat d'ocupació** o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació.
- S'estableixen les quanties de les **retribucions del personal funcionari** corresponents als conceptes de **sou i triennis dels grups A₁, A₂, B, C₁, C₂, i E** o agrupacions professionals de l'art. 76 EBEP, referides a **12 mensualitats**, així com les quanties corresponents al sou i triennis a percebre en les dues **pagues extraordinàries**.
- Les **limitacions retributives** ho són **sense perjudici de les adequacions singulars i excepcionals** que resultin imprescindibles pel contingut dels llocs de treball, per la variació d'efectius o pel grau de consecució d'objectius. Els acords, convenis o pactes que impliquin creixements retributius superiors als que s'hi descriuen hauran d'adequar-se al que disposa la LLPGE, esdevenint **inaplicables les clàusules que estableixin qualsevol tipus d'increment**.

Oferta d'ocupació pública (art. 23):

- Per a l'exercici 2012 **no es procedirà a la incorporació de nou personal**, excepte la que pugui derivar-se de l'execució de **processos selectius corresponents a oferta d'ocupació pública d'exercicis anteriors**. Aquesta limitació abasta les places incurses en els processos de consolidació d'ocupació previstos a la DT 4ª EBEP. Respectant, en tot cas, les disponibilitats pressupostàries del capítol I, la limitació no serà d'aplicació als sis sectors i administracions que s'indiquen al mateix art. 23.2 (per als quals la taxa de reposició es fixa en el 10 %) i entre els que s'inclou als **municipis** respecte de les **places de la policia local**.
- **No es procedirà al nomenament de personal funcionari interí ni a la contractació de personal temporal, llevat de casos excepcionals i per a cobrir necessitats urgents** i inajornables. Es restringiran als "sectors, funcions i categories professionals que es considerin prioritaries o que afectin al funcionament dels serveis públics essencials".

Bases i tipus de cotització (art. 120):

- El **topall màxim** de la base de cotització queda fixat en **3.262,50 €** mensuals o 108,75 € diaris. La **base mínima** de cotització **no s'incrementarà** respecte de la vigent a 31 de desembre de 2011.
- Els **tipus de cotització** seran:
 - **Contingències comunes: 28,30%** (23,60% a càrrec de l'empresa i 4,70% del treballador).
 - Per al càlcul del tipus per **contingències professionals**, s'aplicaran els percentatges de la taula prevista a la DA 4^a de la LLPGE 2007 i aniran a càrrec exclusiu de l'empresa.
 - **Atur:** quan la contractació sigui **indefinida, 7,05%** (5,50% a càrrec de l'empresa i 1,55% del treballador); quan sigui de **durada determinada a temps complet, 8,30%** (6,70% a càrrec de l'empresa i 1,60% del treballador); i quan sigui de **durada determinada a temps parcial, 9,30%** (7,70% a càrrec de l'empresa i 1,60% del treballador).
 - **FOGASA: 0,20%**, a càrrec exclusiu de l'empresa.
 - **Formació Professional: 0,70%** (0,60% a càrrec de l'empresa i 0,10% del treballador).

Jornada general del treball en el Sector Públic (DA 72ª):

S'estableix que a partir de la seva entrada en vigor, la jornada general de treball del personal del Sector Públic **no podrà ser inferior a 37 h i mitja setmanals** de treball efectiu de promig en còmput anual, detallant-ne les administracions i entitats que el conformen. Disposa, així mateix: "**Las jornadas especiales** existentes o que se puedan establecer, **experimentarán los cambios que fueran necesarios** en su caso para adecuarse a la modificación general en la jornada ordinaria. En todo caso, las modificaciones de jornada que se lleven a efecto como consecuencia del establecimiento de esta medida, **no supondrán incremento retributivo alguno**. Con esta misma fecha, **queda suspendida la eficacia** de las previsiones en materia de jornada y horario contenidas en los Acuerdos, Pactos y Convenios vigentes en los entes, organismos y entidades del Sector Público indicados en el apartado anterior, que contradigan lo previsto en este artículo".

Altres disposicions:

- La **DA 7ª manté la reducció del 50% de l'aportació empresarial en la cotització per contingències comunes**, durant el període d'ocupació d'un nou lloc de treball assignat per raó de risc durant l'embaràs o durant la lactància natural, així com també quan el canvi de lloc de treball hagi estat conseqüència d'una malaltia professional.
- La **DT 2ª** preveu que **els complements personals i transitoris (CPT)**, es regiran per la seva normativa específica i per la pròpia LLPGE. També s'hi fa esment dels CPT reconeguts en compliment de l'art. 13 LLPGE 1985.
- La **DF 11ª modifica la DF 2ª de la Ley 9/2009, de 6 de octubre, de ampliación de la duración del permiso de paternidad en los casos de nacimiento, adopción o acogida**. D'acord amb el nou redactat, **l'ampliació de la durada del permís de paternitat dels gèmits 13 dies a les 4 setmanes, es produirà amb efectes d'1 de gener de 2013**.

sentències

UN INFART DE MIOCARDI "IN ITINERE" NO ES CONSIDERA ACCIDENT DE TREBALL

Sentència del Tribunal Suprem de 18 de gener de 2011, recurs 3558/2009 ([accés al text](#))

Comentada per Carolina Gala

Aquest és l'últim pronunciament del TS relacionat amb una qüestió que, cada cert temps, planteja dubtes: s'ha de considerar accident de treball l'infart de miocardi que es produeix durant el trajecte entre el domicili i el lloc de treball? En aquest cas el supòsit de fet és el següent: **un treballador va morir per una insuficiència cardíaca** quan, a les set del matí, **es dirigia al lloc on tenia aparcada la furgoneta amb la qual anava al treball**. El Jutjat Social va considerar la contingència una malaltia comuna i pel contrari el TSJ la va qualificar com accident de treball "in itinere". **El TS unifica doctrina i conclou que no es tracta d'un accident de treball**, emparant-se en els següents arguments:

a) La qüestió essencial és determinar si la presumpció que recull l'art. 115.3 LGSS (que preveu que "es presumirà... que són constitutives d'accident de treball les lesions que pateix el treballador durant el temps i lloc de treball"), és aplicable en el cas dels accidents de treball "in itinere", és a dir, aquells que es produeixen en anar o tornar del treball. I la resposta és negativa.

b) La presumpció de laboralitat de l'accident o malaltia de treball recollida en el precepte esmentat, només abasta aquells que es produeixen en el temps i lloc de treball i no aquells ocorreguts en el trajecte d'anada i tornada al treball. Es tracta, a més, d'una presumpció que admet prova en contrari, a càrrec de l'empresa o de l'INSS o de la Mútua d'accidents de treball i malalties professionals. Per tant, si la insuficiència cardíaca es produeix en temps i lloc de treball sí s'aplica l'art. 115.3 LGSS.

c) **L'assimilació a accident de treball dels accidents "in itinere" es limita als accidents en sentit estricte** (lesions sobtades i violentes produïdes per un agent extern) i no a les malalties o processos morbosos de diferent etiologia i forma de manifestació, però no s'aplica l'art. 115.3 LGSS. La qualificació com accident de treball es basa en l'art. 115.2.a) i requereix que el treballador afectat o els seus familiars justifiquin que concorren els requisits -elaborats judicialment- d'un accident "in itinere" (trajecte adequat, mitjà de transport no perillós, temps habitual...).

d) En conseqüència, **quan es tracta d'una malaltia "in itinere" no es presumeix l'existència d'un nexa causal** entre la mort del subjecte causant i el treball (no s'apliquen ni l'art. 115.2.a ni l'art. 115.3) i, per tant, haurà de ser el mateix treballador o la seva família que provin aquest nexa causal perquè la prestació corresponent es pugui considerar derivada d'un accident de treball. Prova aquesta que no resultarà gens fàcil (en algun cas sí que s'ha pogut provar una relació de causalitat entre l'infart i una situació d'estress laboral).

En definitiva, aquesta sentència, seguint doctrina anterior, intenta clarificar novament què és accident de treball, reinterpretant un concepte que exigeix, des de fa temps, una actualització. No es pot oblidar que el concepte actual prové, gairebé sense canvis, de la Llei d'accidents de treball de 30 de gener de 1900.